

Fora de joc

ANDREU
MAYAYO

La Trieste de Magris

Avui al migdia, al Paraninf de la Universitat de Barcelona, Claudio Magris rep merescudament el títol de doctor *honoris causa*. El catedràtic de literatura germànica i escriptor reconegut, autor d'*El Danubi* (1986), és un dels intel·lectuals contemporanis més sòlids i una icona de Trieste, la ciutat on va néixer ara fa 72 anys, on viu i on va ensenyar a la universitat.

Trieste és una ciutat fronterera, barreja de llengües i cultures: italiana, germànica i eslava. Una ciutat coneguda per haver donat a llum o aixopluc a alguns dels millors escriptors del segle XX: Italo Svevo, Rainer Maria Rilke, James Joyce... Un bon model, de segur, per a Barcelona.

Coincidint amb l'atorgament d'aquesta distinció es pot veure l'exposició esplèndida *La Trieste de Magris* al CCCB, fins al mes de juliol. Tot sovint les bufonades de Berlusconi ens amaguen el gruix cultural i les capacitats creatives italianes com la d'aquesta exposició, comissariada per

Poques vegades una exposició esperona tant la visita d'una ciutat i el coneixement d'un autor

Giorgio Pressburger, també de Trieste, director de teatre i amic de l'escriptor, i dissenyada per l'arquitecta Paola Navone, que aconsegueix emocionar-nos i alligernar-nos a l'ensems.

L'exposició ens fa sentir la força del *borra*, el vent característic de la ciutat, i la intimitat de casa seva; sentir un calfred a les habitacions enlluernadores del manicomí i l'esclat transgressor de Franco Basaglia visibilitzant els malalts mentals; escoltar l'anunci per boca de Mussolini de les lleis racials del 1938 a la plaça principal; seure al cafè San Marco i llegir els seus llibres (de fet, *Microcosmos* comença en aquest cafè); resseguir les prestatgeries de la Libreria Antiquaria; lliscar pel Danubi i descobrir els sediments culturals centreeuropeus...

Magris és un federalista europeu convençut que va acceptar ser senador per combatre l'eclipsi ètic del fenomen Berlusconi i que, fa dos anys, va protestar contra la decisió de l'Ajuntament de Trieste de tornar a retolar (com ho havia fet en l'època feixista) un carrer amb el nom de Mario Granbassi, un voluntari feixista mort en la Guerra Civil espanyola i que, per més escarni, esborrava el nom de Giuseppe Revere, un patriota mazzinià, republicà i jueu.

PARTICIPA A:

blogs.publico.es/andreu-mayayo